
Chci učit, ale nevím, jestli za rok ještě uvidím

Štve ho, že se jeho vrstevníci nezajímají o politiku, a chtěl by to změnit. Možná se stane učitelem, má to ale jeden háček. Před pár lety začal postupně ztrácet zrak a dnes vidí jen částečně. Šimon Haut studuje ve druhém ročníku politologii a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd a každý den se učí se svým handicapem žít.

Na začátek je dobré říct, že na první pohled si Šimonův handicap neuvědomíte, dokud o něm on sám nezačne mluvit. S humorem líčí, jaké je to dobrodružství, když se přednáška koná jinde, než bylo původně plánováno, protože oznámení napsané na dveřích nemá šanci přečíst. Nebo jak poslouchá na přednášce vyučujícího, který komentuje prezentaci, kterou Šimon nevidí. Je vděčný, že existuje Dropbox a hlavně solidární spolužáci, kteří tam sdílejí své poznámky. Vstříc mu vychází i univerzita. „Když jsem se hlásil na vysokou, musel jsem se dopředu domluvit na tom, jak budu psát přijímací testy. Je pro mě mnohem jednodušší složit zkoušku na počítači, kde si můžu libovolně zvětšit text. Takže přijímačky na FSV jsem psal v kanceláři, zatímco mí spolužáci vyplňovali test na papíře,“ svěří se Šimon. „Podpora univerzity je v tomto směru skvělá a vyučující na fakultě na mě také berou ohledy. Samozřejmě jen v tom, že mi upraví podmínky zkoušky, jinak mě nešetří.“

Svoboda volit není samozřejmost

O politiku se zajímal odjakživa, na politologii ho ale dovedla lhostejnost a nezájem jeho vrstevníků o věci veřejné. „Mrzí mě, že moji kamarádi nechodí volit, že je jim jedno, co se kolem nich děje, a že nevěří, že jejich hlas může něco změnit,“ netají své zklamání Šimon Haut. „Nízkou volební účast bychom měli řešit dřív, než dospějí a získají volební právo. Proto bych chtěl učit děti na základní (respektive střední) škole přemýšlet o světě kolem sebe, kriticky myslet a argumentovat. Rád si popovídám s člověkem, který má jiný názor, ale chci, aby argumentoval logicky, ne na základě přesvědčení, které mu, ve finále, není vlastní,“ vysvětluje svoji motivaci student politologie.

Podle Šimona poskytuje politologie jako obor pestré možnosti pro další kariéru. Na gymnáziu v Jihlavě měl několik dobrých profesorů, kteří dokázali svůj výklad okořenit příklady z praxe a podobným směrem by se rád vydal i on. „Na učitelích s praktickou zkušeností oceňuji, že se dokážou na problém podívat z různých úhlů, připustit i jinou interpretaci nebo řešení. Obecně mi na českém školství chybí více diskuse. V některých případech stále platí, že co řekne učitel, musí být pravda. Studenti se pak bojí říct svůj názor ve škole, lidé se bojí přiznat, koho volili, a to není dobře,“ myslí si Šimon Haut.

Nechci moc plánovat

Praktická politika Šimona Hauta tolik neláká, i když se těší na praxi v některé ze státních institucí, kterou absoluuje v rámci volitelného předmětu. O svých plánech do budoucna nechce Šimon moc mluvit, protože neví, jak bude nemoc postupovat. „Když se narodíte jako nevidomý, je to úplně jiné, než když postupně ztrácíte zrak. Nechci vůbec zlehčovat tento přírůstek, věřím, že obě možnosti ztráty zraku přinášejí svoje výzvy. Vědět však, o co přicházím a učit se, jak s tímto omezením fungovat prostě není věc, kterou dělat chcete, vy ji dělat musíte. Dřív jsem jezdil na kole, hrál tenis, dnes už míček trefí jen náhodou. Takže jsem si našel jinou zábavu. Velkou roli hraje psychika, podle ní se měří velikost mých problémů. Když je mi fajn, tak si z toho nic nedělám,“ říká Šimon, který věří, že ve studiu bude moci pokračovat jako doposud a jednou bude učit.

Ten také doufá, že si článek přečte někdo s podobným problémem. „Pro něj nemám žádnou frázi, kterou už by neznal. Vyhrát nad tím musí sám,“ dodává lakonicky. Lidem „zvenčí“ potom vzkazuje, že divně koukající holka nebo kluk v metru nemusí být hned úchyl. Možná jen potřebuje mnohem delší čas a více obrazových vjemů, aby se byl schopen zorientovat. „To, že v šeru vidíte bez problémů, neznamená, že tak vidí i ti ostatní. Pokud do vás někdo nechtěně vrazí, není to důvod k naštvání. V mnoha případech dotyčný neměl ani sebemenší tušení, že tam jste. Tak se prosím občas zastavte, rozhlédněte se kolem sebe a oceňte tu věc, se kterou žijete a vděčíte jí za tolik krásného, aniž byste si to někdy za život uvědomili. Vidět není samozřejmost.“

POMOC PRO STUDENTY SE SPECIÁLNÍMI POTŘEBAMI

Potřebujete pomoc, nebo znáte jiného studenta se speciálními potřebami?

? UK Point nabízí podpůrné služby studentům se zrakovým postižením, se sluchovým postižením, s pohybovým postižením, se specifickými poruchami učení, s chronickým onemocněním nebo oslabením, s psychickými poruchami, s narušenou komunikační schopností a s kombinovaným postižením. ? Více informací najde na [webových stránkách](#) nebo kontaktujte přímo pracovníky UK Pointu: centrumcarolina@cuni.cz .